

ജനങ്ങളുടെ ഭയപെടൽരുത്

عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَحْقِرُنَّ أَهْدُكُمْ نَفْسَهُ 'أَنْ يَرَى أَمْرَ اللَّهِ فِيهِ مَقَالٌ' فَلَا يَقُولُ فِيهِ. فَيُقَالُ لَهُ يَوْمُ الْقِيَامَةِ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَكُونَ قُلْتَ فِي كَذَا وَكَذَا؟ فَيَقُولُ: مُخَافَةُ النَّاسِ. فَيَقُولُ (اللَّهُ) إِيَّا يِ أَحَقُّ أَنْ تَخَافَ.

അബു സഹൂദിൽ വുദ്ദിയിൽ നിന്ന്. നമ്പി(സ) പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി ശമ്പാർക്കുന്നതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു അപക്ഷയോധവും തോന്നേണ്ടതില്ല. അങ്ങനെ ഒരാൾ ആ സന്ദർഭത്തിൽ മിണ്ണാതിരുന്നാൽ, അന്ത്യനാളിൽ അവ നോക്കോ ചോദിക്കും: അന്നേറു സംസാർക്കുന്നതിൽനിന്നും നിന്നു തടങ്കാതെ നാണ്? അവൻ പറയും: ജനത്തെ ദയനാട്ടു കൊണ്ട്. അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവ നോക്കോ പറയും: എന്നെന്നാണെല്ലോ നീ ഏറ്റവും കുടുതൽ ദയപ്പെടേണ്ടിയിരുന്ന് (ഇംഗ്ലീഷ്).

ദിനം നീതിക്കും അക്രമങ്ങൾക്കുമെതിരെ ശമ്പാർക്കുന്നതിൽ ഓരോ വിശാഖാസിയുടെയും കടമയാണ്. സ്വന്ധനയും സ്വകാര്യതയും തകർക്കുന്നത് ആരു മാവട്ട്, അവർക്കെതിരെ മുഖം നോക്കാതെ നില പാട്ടുകൊൻ ആരംഭിച്ചു കാണിക്കണമെന്നാണ് ഈ ഹദിസ് ഉണ്ടത്തുനൽ്ലോ.

‘അക്രമിയായ ഭരണാധികാരിയോട് നീതി യുടെ വർത്തമാനം പറയലാണ് ഏറ്റവും വലിയ ജീഹാദ്’ എന്ന് പ്രഖ്യാപകൻ(സ) പറിപ്പിക്കുന്നു. പേരശ്ശ്യൻ രാജാവായ രൂസ്തമിനോട് രിംഗ്ല ഇംഗ്ലീഷ് ആമിർ(റ) തന്റെ ഭരണത്തിൽ ചില സംഗതി കൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് നാം ചരിത്രത്തിൽ വായി കുന്നു.

ഒരു ആക്ഷേപകൾന്തെയും ആക്ഷേപത്തെ ദേഹാഭ്യന്തരം കാണാതെവന്നാണ് അമാർമ്മ വിശാഖാസി. ഈ ആശയം വിശ്വാസം വുദ്ദിയിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി നിലകൊള്ളേണ്ട വിശാഖാസി ജനങ്ങം കാരണം മാറിനിന്നാൽ അവൻ അപ്പോൾ ദയപ്പെടു

നീത് പടച്ചവനെയല്ല, പടപ്പുകളെയാണ്. അതെന്നു ഭീരുക്കാതെ ഉണ്ടത്തുകയാണ് പ്രസ്തുത ഫദ്ദിസിൽ.

വുദ്ദിവു നിർവ്വഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വലിപ്പം ഉമരി(റ)നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഒരാളുടെ സംഭവം ചാരിത്രത്തിൽ കാണാം. താങ്കൾ വിതരണം ചെയ്ത തുണികൾ ഇതു വലുപ്പില്ലെല്ലാ, പിന്നെ എവിടുന്ന് കിട്ടി താങ്കൾക്ക് ഈ നീളമുള്ള വശ്ശ്രീം? ഇതായിരുന്നു ആ സഹാധിയുടെ ആരോപണം.

ആർജവത്തോടെയും ആവേശത്തോടെയും ഉന്നതിച്ച് ഈ ആക്ഷേപത്തിന് യീരുന്നു ശുരൂമായ ഭരണാധികാരി പതിനേത സ്വരത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു: ‘ഈത് മകൻ അബ്ദുല്ലാക്കൻ ലഭിച്ച തുണി കുടി ചേരിത് വെച്ച് തയ്പിച്ചതാണ്.’ ഇതാണ് ഇസ്ലാമിക പാരമ്പര്യം.

ആരെയും കൂസാതെയുള്ള ധീര നിലപാട്ടു തിരുന്ന പുർവ്വസൂരികളായിരുന്നു മഹത്തുകൾ. ആ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യം കൈമോശം വന്ന താണ് ഇന്നത്തെ മുസ്ലിം സമൃദ്ധായത്തിന്റെ പതന തനിന്തെ മൂല കാരണം. ■